

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

stillende, og som er betydningsfulde Led i det samlede Banenet. Der er andre Privatbaner, der næppe vil kunne fortsætte uden Underbygning af en eller anden Art, og hvis trafikmæssige Betydning opfordrer til en saadan Underbygning, og der er atter andre Privatbaner, som ikke længer dækker et egentligt Trafikbehov, og som derfor før eller siden maa likvideres. Uden en samlet Undersøgelse af Landets Trafikvæsen vil det ikke være muligt at afgøre den enkelte Privatbanes Betydning og Stilling som Led i Helheden, og dette vil formentlig i sidste Instans blive afgørende for Spørgsmaalet om Banens Bevarelse.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard kritiserede endvidere Statsbanernes Optræden under en Forhandling om en Fornyelse af den gældende Vognoverenskomst. Jeg skal i den Anledning sige til det ærede Medlem, at jeg tror, det vil være meget lidt hensigtsmæssigt, om der mellem det ærede Medlem og mig optages en Forhandling herom, saa længe denne Forhandling vedblivende er løbende mellem Parterne. Reglerne for den gensidige Vognoverenskomst er af gammel Dato og indeholdes i en Overenskomst fra 1920, der nu maa anses for at være forældet, og da Statsbanernes Indførelse af nye Bremsere tillige vil nødvendig-gøre ændrede Aftaler, var det nødvendigt at foretage denne Opsigelse, og det vil forhaabentlig nu ogsaa ved Forhandling lykkes at tilvejebringe en anden og mere tids-svarende Overenskomst, som kan tilfreds-stille til begge Sider.

Det ærede Medlem omtalte Privatbanernes store Betydning og begrundede bl. a. denne med, at deres Antal Togkilo-meter var af samme Størrelse som Statsbanernes. Dette er en Misforstaelse af det ærede Medlem. Sidste Driftsaar udviste for Privatbanernes Vedkommende et samlet Antal Togkilometer paa 13,2 Millioner, mens Statsbanerne var oppe paa 27,7 Millioner.

Endelig ønskede det ærede Medlem, at Eksprestoget, der afgaar herfra Kl. 21, skulde afgaa en Time før, ligesom tidligere, af Hensyn til Forbindelserne Nord for Limfjorden og særlig af Hensyn til Postbefordringen. Dette vil sikkert være meget vanskeligt af Hensyn til korresponderende Tog

andetsteds fra, men jeg skal lade Sagen undersøge.

De to ærede Medlemmer Hr. Boeck-Hansen og Hr. Korsgaard omtalte begge Statens Tilskud til Vestkysthavneanlæggene. Jeg skal i denne Anledning sige, at der til Hanstholm Havn — jeg forstod, at de ærede Medlemmer interesserede sig særligt for dette Anlæg — pr. 1. April 1936 var anvendt i alt 5 780 000 Kr.; Udgiften til Havneanlæggets Fuldførelse anslaaes til i alt 14,7 Mill. Kr. Af Hensyn til Sagens Forhistorie samt til de betydelige Beløb, der, som nævnt, allerede er ofret, og endelig til den fremtidige Nytte, som Anlægget vil kunne være til for det søgaaende Fiskeri, har jeg ment, at Anlægget vedblivende bør fremmes, og stiller derfor Forslag om den sædvanlige Bevilling til Vestkysthavneanlæggene for det kommende Finansaar, idet jeg, under Hensyn til Statens almindelige Udgiftsbudget, ikke har ment, det var muligt at gaa videre end til den sædvanlige Bevilling. Jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at jeg tror, han har Ret i den Betragtning, at man ved et hurtigere Tempo vilde kunne indvinde Beparelser baade paa Havneanlæggenes Rentekonto og paa deres særlige Administrationskonto. Men det er en Side af Sagen, som ikke vil kunne faa afgørende Indflydelse paa Spørgsmaalet om Tempoet, idet dette er et Problem, der ogsaa maa overvejes i Finansministeriet.

Efter at den ledende Ingeniør ved Vestkysthavneanlæggene, Jørgen Fibiger, den Mand, der har skabt Anlæggene og staaet i Spidsen for dem i en Aarrække, nu er afgaaet ved Døden, er det min Hensigt at søge Vestkysthavneanlæggene lagt ind under Statens Vandbygningsvæsen og derefter at anmode Direktøren om efter fornøden Undersøgelse af alle herhenhørende Forhold at afgive Indstilling om, under hvilke Former og i hvilket Tempo Arbejdet nu efter Jørgen Fibigers Død bør videreføres.

De ærede Medlemmer Hr. Chr. Christiansen og Hr. H. F. Ulrichsen omtalte en Havnesag, der ligger til Overvejelse i Ministeriet for offentlige Arbejder, nemlig Spørgsmaalet om en Udvidelse af Havnen i Aalbæk. Jeg har haft Lejlighed til at se dette Havneanlæg, og jeg erkender, at Forholdene der er overordentlig vanskelige, idet